

DEMOKRASİ TEHLİKESİ!

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Çarşamba, 24 Haziran 2015 07:44 -

Herkes kabul eder ki siyasi hayatımızda en çok tekrar ettiğimiz kavram “Demokrasi”dir. Bu kadar sık anmamızın nedeni, ona olan ihtiyacımızdan olmalı. Şimdi bir parça sorgulayalım:

Sözcüklerin köken bilgisi çoğu zaman işimizi kolaylaştırır. “Demokrasi” dediğimiz şey, Eski Yunancada “Halk” anlamına gelen “Demos”la ilgilidir. Soyluların ve köle sahiplerinin yönetimi yerine, kent devletlerinde bütün özgür vatandaşların açık hava tiyatrolarında toplanıp o kentin yönetimi ile ilgili kararlara katılmasıdır. Ama dikkat ediniz: Yalnız özgür vatandaşların, kölelerin değil. Köleler vatandaş sayılmaz. Atina devletinin demokrasi ile yönetildiği en parlak döneminde orada yaşayan nüfusun dörtte üçü köle idi!

Hamdolsun, şimdi böyle kalabalık bir köle sınıfı yok. Hiç değilse hepimiz seçimden seçime sandık başına gidip oylarımızı kullanarak demokrasinin gereğini yerine getiriyoruz. Ama Allah’ın bildiğini kuldand ne saklayalım: Memleketi yöneten gene de nüfusun dörtte üçü değil, belki dörtte birinden bile azıdır! Bu eşit oy hakkını kazanmak için insanlığın canı çıktı ama ülkeyi yönetme hakkını kazanmak için daha kırk fırın ekmek yememiz gerektiği anlaşılıyor.

Önce burjuvazi için değil, kendin için sınıf olman gerektiğini anlayacak, bilinçleneceksin.

Sonra sınıfsız örgütleneceksin.

Daha sonra iktidarı ele almak için harekete geçeceksin.

Karşı taraf, yani burjuvalar, toprak ağaları, onların ihtiyaçlarına göre örgütlenmiş devleti karşına çıkaracak. Az değil, Hammurabi’den ve Mısır Firavunlarından beri gelen beş bin yıllık bir hâkimiyet gelenekleri var. Hazreti İbrahim’i ateşe atan Nemrut onların atasıdır.

DEMOKRASİ TEHLİKESİ!

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.

Çarşamba, 24 Haziran 2015 07:44 -

Sen meydanlara çıkacaksın, o senin üstüne basınçlı su, kurşun sıkacak. Polisleri senin üstünden destan yazacak ve ödülünü alacak. Televizyonları, gazeteleri, seni "Vatan haini" ilan edecek. Çünkü vatan, onların çiftliğidir!

Sen korkmayacaksın, yılmayacaksın, sebat edeceksin. Halk içine kök salacaksın. Senin sınıfının zihnini esir almalarına karşı direneceksin. Onların arasındaki kavgalardan yararlanarak günü geldiğinde harekete geçeceksin.

Senin sınıfın, yarı aç yarı tok yaşamak zorunda kalan kuru bir kalabalık olmaktan çıkacak. Burjuva iktidarlarına meşruiyet kazandıran aptallaştırılmış bir seçmen topluluğu olmaktan kurtulacak. Başını öyle bir kaldıracaksın ki, hiçbir kuvvet sana baş eğdiremeyecek.

DEMOKRASİ ÇOK TEHLİKELİ BİR KAVRAMDIR!

Demokrasi, sınıflı toplumlara bölündüğümüzden beri egemenlerin korkulu rüyasıdır. Ordu ve polis bunun için beslenir. Mahkemeler, bunun için kurulur; hapishaneler bu nedenle inşa edilir. Bürokrasi, halkın işlerini görüyor gibi görünür ama asıl yaptığı şey, zenginlerin iktidarını ayakta tutmaktır. Eğitim sisteminin amacı da oldum olası halkı sömürü ve zulüm düzenine ikna etmektir. İster çok tanrılı, ister tek tanrılı olsun, despotların elindeki din, halkı kaderine razı etmek için kullanılır. Tümünün hedefi, demokrasinin gerçekleşmesini önlemektir.

Sade suya tirit parlamentarizm de halka kendi kendini yönetiyormuş duygusunu vermek için icat edilmiştir. Seçimler ve burjuva parlamentosu, halkın havasını alan araçlardır. Eğer halk uyanır da "Bütün iktidar ve bütün servetler benim olacak" diye "nasırlı ellerini toprağa basıp" doğrulursa hemen ordu ve polis gibi şiddet araçları devreye sokulur. Bu kuvvetler halkı sindirmeye yetmezse, yabancı ülkelerin kuvvetleri davet edilir.

DEVİRİMCİ AYDIN

Halkın kendi kendini istediği gibi yönetmesi demek olan "demokrasi" kavramının içine lamı cimi yok, bir ülkede yaşayan toplulukların kendi kendilerini istedikleri gibi yönetme hakkı da girer. Ülkedeki hâkim sınıflar, işte bu haktan yıldıran korkar gibi korkarlar. Bu korkuyu sürekli olarak

DEMOKRASİ TEHLİKESİ!

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.

Çarşamba, 24 Haziran 2015 07:44 -

halk kitlelerine de yayarlar, onun ne kadar çok tehlikeli olduğunu koro halinde o kadar çok tekrar ederler ki bunu bir amentü haline getirirler. Kendi kendilerini yönetmek isteyenlere “Hayır! Buna izin asla izin veremeyiz, sizi ancak biz yönetiriz!” diye cevap verirler. Bizde de çok görüldüğü gibi bilinci bulanık yarı-demokratlar bile bunu doğru kabul ederler. Kendi burjuvalarının yönetimini kendilerinin yönetimi sayma gafletine düşerler. Onlar, böyle bir diktatörlüğü makul görürken gerçekte kendi kollarına da kelepçeye uzatmış olurlar.

Türkiye halkının günümüzde yaşadığı trajedi tam da buradadır. Burjuva partileri arasındaki yarışma, gerçekte bir “demokrasi mücadelesi” değildir. Dinini, mezhebini, milliyetini, yaşam biçimini, kültürünü diğerlerine üstün kılma mücadelesidir. Nice ilerici vardır ki, “Hep bir ağızdan türkü söyleyip/ hep beraber sulardan çekmek ağı” diyen destandaki Şeyh Bedreddin’in felsefesini kavramaktan uzaktır. “Sen sana ne sanırsan/ Ayrığa da onu san/ Dört kitabın manası/Budur eğer var ise” diyen bilge Yunus’un söylediklerini anlayanların sayısı da sanıldığı kadar çok değildir.

Demokrat olabilmek için bütün dinci, kavmiyetçi, milliyetçi, bölgeci şartlanmalardan kurtulmak gerekir. Emekçiler, yalnız ekonomik boyunduruk altında değildir, ideolojik olarak da zincire vurulmuş durumdadır. Bunları kırmak kolay değildir. Halka bunları hatırlatacak ve onu büyük kurtuluşa hazırlayacak vicdanlı rehberlere ihtiyaç vardır. Onlara “Devrimci aydın” denir.

Onların ektiği tohumlardır ki, en soğuk ve kurak dönemlerde, kaya çatlaklarında sıkışmış tohumlar gibidir ama biraz su, biraz güneş görünce filiz verip çiçeklenir. Ülke güzel kokuların saçıldığı renkli bir gül bahçesine döner. Su gözleri, şırıl şırıl akan dereleri meydana getirir. Dereler ırmakları, ırmaklar nehirleri doldurur. Bunlar bereketli ovaları sular, hayat olur. Toplanan ürün herkese yeter. Güneş herkesi ısıtır. Kimsenin kimseyi sömürmediği, din, milliyet, mezhep ayırımının olmadığı, halkın kendini istediği gibi yönettiği demokrasi gerçekleşir... Putlar devrilir, halkın adil Allah’ı da bundan hoşnut olur. (23 Haziran 2015)